

daar beide in het algemeen bij de verzekeringsdokters te kort schieten. Vooral één ziekte, de „lijntrekkerij“, zou hij in twijfelachtige gevallen naar specialisten op dit gebied willen verwijzen.

POGING TOT VERZET. — Uitgeschreven door de „Landelijke Federatie ter behartiging van het Ziekenfondswezen“ is den 9den Maart in Alkmaar een vergadering gehouden, waar 24 vereenigingen van alle richtingen vertegenwoordigd waren. Met algemeene stemmen werd besloten om op 24 dezer een groote, openbare vergadering te houden in de Harmonie.

Benoemd werd een commissie, waarin elke richting door één persoon is vertegenwoordigd. Deze commissie zal de vergadering voorbereiden, waarin zal worden gesproken over de wenschelijkheid van de oprichting van een ziekenfonds, dat geheel komt onder de leiding van de verzekerden. De bevolking in Alkmaar is namelijk zeer ontevreden over de wijze, waarop het bestuur van het Alkmaarsch ziekenfonds de belangen van zijn leden meent te moeten behartigen, zonder hen erin te kennen. Op deze vergadering zal als spreker optreden dr. HOFFMAN, arts te Gouda. Ook zal de heer J. SCHAPER, lid van de Tweede Kamer, worden uitgenoodigd als spreker op te treden. Het in te leiden onderwerp luidt: „Is een nieuw ziekenfonds voor Alkmaar noodig“?

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE GEVOLGEN DER ONGEVALLENWET.

De artikelen van prof. KORTEWEG hebben veel aandacht getrokken. Eenige daarvan zijn reeds besproken in de vergadering van de Vereeniging voor Ongevalleneeskunde van 7 Maart j.l. De besprekingen aldaar zijn nog niet afgelopen, zoodat de tijd voor een schriftelijke nabetrachting nog niet daar is. Eén punt is er echter, waarop m.i. de aandacht moet gevestigd worden, een punt dat een schok heeft teweeggebracht zoowel in de kringen der behandelende geneesheeren als in die der geneeskundige ambtenaren der, R. V. B. Ik heb het oog op de mededeeling in het stuk van 21 Februari 1914 luidende aldus: „een onderbeenbreuk, die voorheen twee maanden voor genezing noodig had, is nu — indien zij geheel herstelt — gemiddeld eerst na twee jaar zoo ver gevorderd“.

Onmiddellijk na de lezing meende ik reeds, dat deze voorstelling op overdrijving moest berusten en stelde ik een onderzoek in naar een reeks onderbeensbreuken in mijn ambtsgebied. Dit ging vrij gemakkelijk, doordat sinds Juli 1912 een statistiek is aangelegd van alle beenbreuken. Dit onderzoek nu gaf mij de volgende cijfers. Tusschen 1 Juli 1912 en 31 Dec. 1913 kwamen in mijn ambtsgebied voor 93 niet-gecompliceerde onderbeensbreuken. Het verloop was als volgt:

Nog geheel invalide: zeven patiënten verdeeld als volgt:

1 van Juli 1913 (geen consolidatie), 2 van Oct. 1913, 2 van eind Nov. 1913, 2 van eind Dec. 1913.

Een invaliditeit van 30 pCt. hebben thans nog drie patiënten:

Dezen begonnen te werken: 1 na 3 maanden, 1 na $4\frac{1}{2}$ maand, 1 na 6 maanden.

Een invaliditeit van 25 pCt. hebben thans nog twee patiënten:

Dezen begonnen te werken: 1 na 4 maanden, 1 na 3 maanden.

Een invaliditeit van 15 pCt. heeft thans nog één patiënt:

Deze begon te werken na 9 maanden.

Een invaliditeit van 10 pCt. hebben thans nog zeven patiënten:

Dezen begonnen te werken: 1 na 1½ maand, 1 na 2 maanden, 3 na 3 maanden,
1 na 3½ maand, 1 na 1 jaar.

Een blijvende rente van 10 pCt. hebben twee patiënten:

Dezen begonnen te werken: 1 na 5 maanden, 1 na 4 maanden.

Geheel genezen zijn één en zeventig patiënten.

De duur van de invaliditeit was als volgt:

1	werkte na	1	maand,	15	werkten na	1½	maand,	13	werkten na	2	mnd.
10	„	„	2½	„	„	7	„	„	3	„	3
3	„	„	4	„	„	1	„	„	4½	„	7
5	„	„	6	„	„	1	„	„	7	„	1
2	„	„	8	„	„	1	„	„	10	„	1
											12

Uit deze cijfers valt het volgende te leeren: Zij, die nog 10 à 15 pCt. invalide geschat worden, kunnen practisch als genezen beschouwd worden. Geheel genezen zijn er dus reeds 84 d. i. 90¹/₁₀ pCt. Van de geheel genezenen werkten in het geheel na 6 maanden 65 patiënten, d. i. 69⁹/₁₀. Van de 71 genezenen is de gemiddelde invaliditeitsduur (233 maanden over 71 patiënten) juist 3⁴/₁₀ maand.

Ik wil aan deze cijfers niet meer waarde toekennen dan zij hebben. Maar zij toonen toch het volgende aan. Prof. KORTEWEG heeft zijn cijfers verkregen door een indruk (althans voor Nederland); indien nu blijkt, dat voor ¹/₁₂ deel der Nederlandsche ongevallen de cijfers een geheel anderen uitslag geven, dan is er toch een overgroot mate van waarschijnlijkheid, dat de indruk van prof. KORTEWEG onjuist is.

Dit wilde ik voorloopig alleen vastgesteld zien: De blaam, dat de Nederlandsche werkman zoo'n lijntrekker is, dat een gewone onderbeensbreuk een gemiddelde gezingsduur van twee jaar heeft, behoeft m. i. niet op hem te rusten, zoolang niet cijfers de juistheid van die bewering bewijzen.

Maastricht,
9 Maart 1914.

D. BROCX,
Control. geneesh. der R. V. B.

EUGENESE EN DE VEREENIGING „HET NEDERLANDSCHE VOLK”.

De ingezonden stukken over eugeneze, en meer in het bijzonder de artikelen van KOCH en STEPHAN in de laatste nummers van dit *Tijdschrift*, geven mij aanleiding op te merken, dat de vereeniging „Het Nederlandsche Volk” — zooals blijkt uit de circulaire voor de oprichting verspreid en mede uit het programma door mij bij de oprichting ontwikkeld — er naar streeft om bij het onderzoek van de bevolking van ons land van de genealogische methode op groote schaal gebruik te maken; aan de studie der erfelijkheid wenscht zij volle aandacht te wijden en feitelijk staat dus ook de bestudeering van eugenetische vraagstukken op haar programma; mitsdien kunnen allen, die daarin belangstellen en een genealogische bestudeering van ons volk wenschen, in bedoelde vereeniging een centrum vinden.

Nu is het Dagelijksch Bestuur¹⁾ van deze vereeniging — althans in de overgroot meerderheid — van meening, dat zij krachtig de hand aan het werk moet slaan, in de overtuiging, dat daaruit op den duur voor de praktijk hoogst gewichtige gevolgen zullen voortvloeien, maar vooralsnog, zoolang die gegevens niet op vrij ruime schaal zijn verkregen, zich niet met raadgevingen voor de praktijk moet bezighouden.

¹⁾ Het Dagelijksch Bestuur wordt thans gevormd door de stichters, zijnde de heeren prof. C. A. PEKELHARING, prof. G. HEIJMANS, prof. mr. D. VAN BLOM, dr. D. SCHERMERS en dr. J. H. SCHUURMANS STEKHOVEN.